Jummal! kes woib moista, mis Sa sead
Kui weel rahho woitleb rängaste?
Kas Loom aia-jooksmist kimmipeab,
Mis siit langeb ello-merressse?

Mis siin omma pöllo peäle külwab,
Annab taggasi Sui kassoga;
Agga mis se Iggawenne külwab
Wottab tullew ello üttelda.

Kui pääw touseb, walgust meile andma,
Siis on armo-jälled nähtawad;
Agga kui walk pilwest mahhalangeb,
Ei need jälled siiski sandimad.

Mäád ja orrud wahhetago asset —
Omma armo ei Sa la-uta!
Ilmad woid Sa, Loja! pörmaks tehha —
Pinged, mis Sa lonud, ei Sa ka-uta.

Kibbowitsa-Kroni wallo lähhi
Saab mailma ögigus töstetud,
Ühhe puhta Ilmasüta pärrast
Innimeste Suggu leppitud.

Palwe-mottega nüüd watan ülles,
Kui torm katsub Waggad rikkuda.
Issa! Sinno peäle kindlast lodan,
Kui nään Waggad allaminnewa.

Sest kui surel päwal ükskord ärkan,
Siis, mis pimme nüüd, on selge minno
ees.
Ilmad ka-uwad ja teised touswad —
Waggad saiwad warjo Sinno taewa
sees.